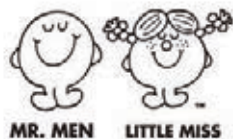

MENEERTJE KIETEL

Roger Hargreaves

Dit boekje is van...

Mr. Men™ Little Miss™ © THOIP (a SANRIO company)

ISBN 978 90 00 32549 8

NUR 200

2013 Van Holkema & Warendorf
Uitgeverij Unieboek | Het Spectrum bv,
Postbus 97, 3990 DB Houten

Mr. Tickle © 1971 THOIP (a SANRIO company). All rights reserved.
Meneertje Kietel © 2013 THOIP (a SANRIO company). All rights reserved.

MENEERTJE KIETEL

Roger Hargreaves

vertaald door
Merel Leene

Van Holkema & Warendorf

Het was een warme, zonnige morgen.

In zijn huisje aan de andere kant van het bos lag Meneertje Kietel te slapen.

Je wist vast niet dat die bestonden, Kietels.

Nou, ze bestaan!

Kietels zijn klein en rond, en ze hebben armen die langer en langer en zelfs nóg langer kunnen worden.

Echt ontzettend lange armen!

Meneertje Kietel was nog diep in slaap en lag lekker te dromen. Het was zeker een grappige droom, want ineens lachte hij hardop, waardoor hij wakker werd.

Hij ging rechtop in bed zitten, strekte zijn ontzettend lange armen en gaapte een enorme gaap.

Meneertje Kietel had trek, dus weet je wat hij deed?

Hij stak een van zijn ontzettend lange armen uit, maakte de deur van de slaapkamer open, liet zijn arm langs de trap naar beneden glijden, opende de keukendeur, reikte in het keukenkastje, maakte de koektrommel open, pakte een koekje, nam het mee naar boven, de slaapkamer in, helemaal terug naar Meneertje Kietels bed.

Je snapt wel dat het ontzettend handig is om zulke lange armen te hebben als Meneertje Kietel.

Meneertje Kietel smulde van zijn koekje. Toen keek hij uit het raam.

‘Hm, vandaag wordt een echte kieteldag,’ zei hij tegen zichzelf.

Dus wandelde Meneertje Kietel later die morgen, nadat hij zijn bed had opgemaakt en de ontbijtboel had opgeruimd, het bos in.

Terwijl hij tussen de bomen door liep, hield hij zijn ogen goed open, op zoek naar iemand om te kietelen.

Wie dan ook, als hij maar kon kietelen!

Na een tijdje kwam Meneertje Kietel bij een school.

Er was niemand in de buurt, dus stak hij zijn ontzettend lange armen uit naar een raam hoog boven zijn hoofd, trok zich op aan de vensterbank en gluurde door het open raam naar binnen.

Binnen zag hij een klaslokaal.

Er zaten kinderen aan tafeltjes en er was een meester die iets op het bord schreef.

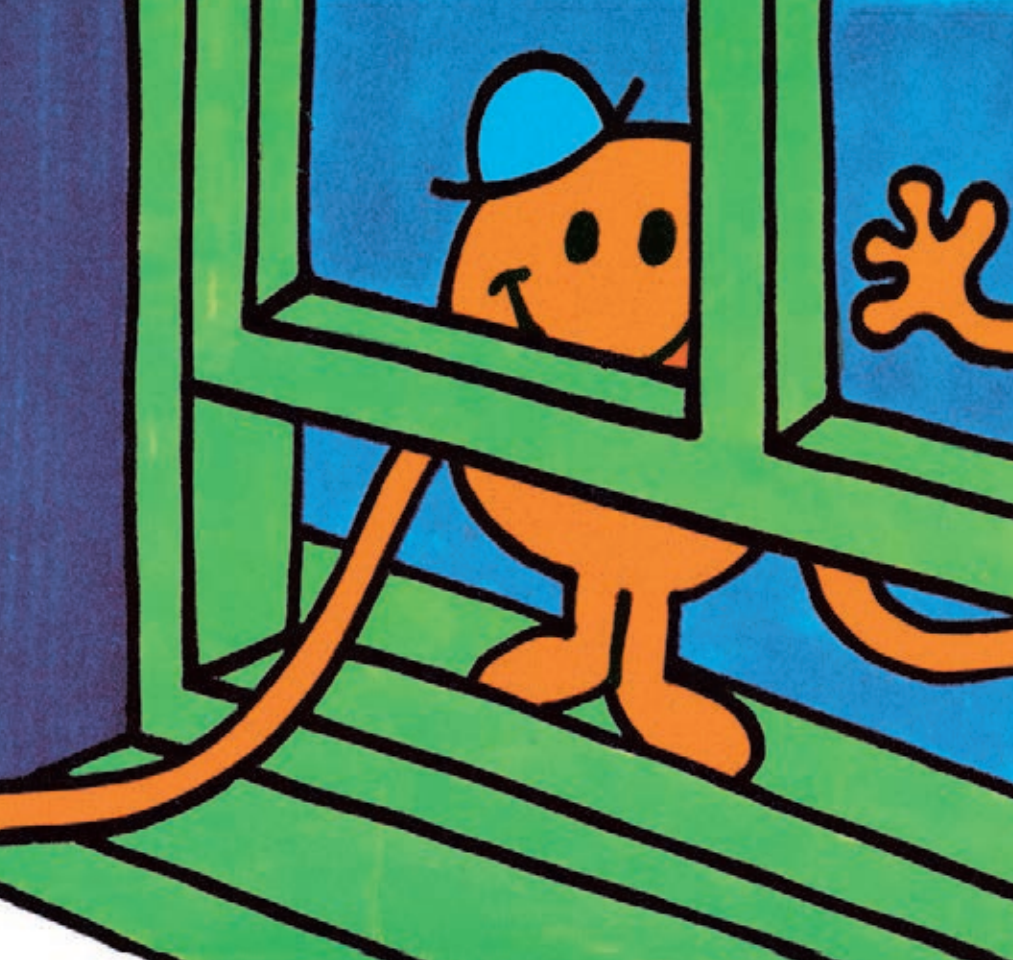

Meneertje Kietel wachtte een minuutje en stak toen zijn arm door het open raam naar binnen.

Zijn ontzettend lange arm ging recht op de meester af, stopte heel even en begon toen te kietelen.

Van schrik maakte de meester een sprongetje. Toen keek hij bliksemsnel achter zich om te zien wie daar stond.

Er stond niemand!

Meneertje Kietel grijnsde een ondeugende grijns.

Hij wachtte een minuutje en kietelde de meester toen nog een keer.

Deze keer bleef hij kietelen, totdat de meester het niet meer hield van het lachen en riep: 'Hou op! Hou op!'

Ook alle kinderen lachten, want het zag er zo grappig uit.

Het werd één grote chaos in de klas.

Na een tijdje vond Meneertje Kietel het welletjes. Hij kietelde de meester nog één keer om het af te leren en liet toen zijn arm weer heel stilletjes terugglijden door het raam.

Grinnikend sprong hij omlaag van de vensterbank en liet het aan de meester over om aan de kinderen uit te leggen wat er gebeurd was.

Wat hem natuurlijk niet lukte.

Toen wandelde Meneertje Kietel naar de stad.

Wat had hij een geweldige dag!

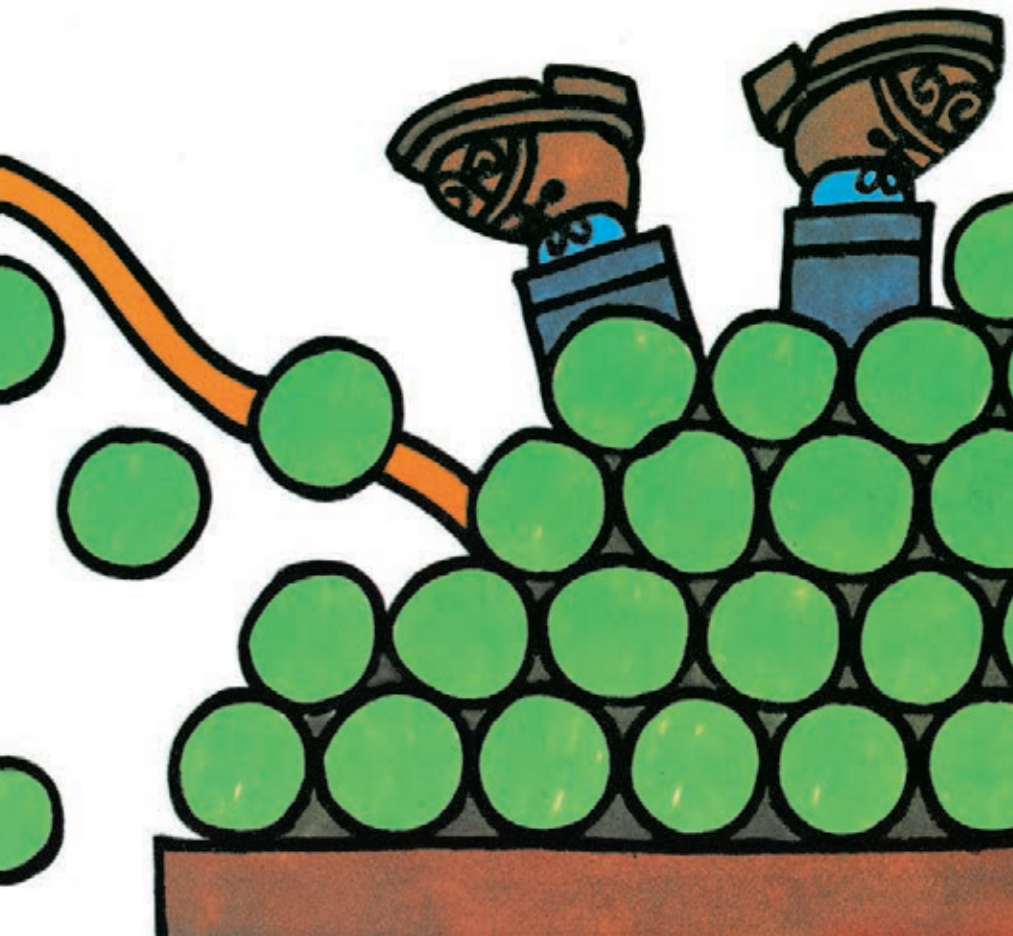
Hij kietelde de verkeersagent die op het kruispunt
midden in het centrum stond.

Het werd één grote verkeersopstopping.

Hij kietelde de groenteman, die juist de appeltjes opstapelde voor de winkelruit.

De groenteman duikelde achterover en alle appeltjes rolden door de winkel.

Op het station wilde de stationschef juist met zijn vlag zwaaien zodat de trein kon vertrekken.

Zodra hij zijn arm omhoogstak, kietelde Meneertje Kietel hem.

En elke keer dat hij met zijn vlag probeerde te zwaaien, kietelde Meneertje Kietel hem opnieuw, totdat de trein tien minuten te laat vertrok en alle reizigers mopperden.

Die dag kietelde Meneertje Kietel iedereen.

Hij kietelde de dokter.

Hij kietelde de slager.

Hij kietelde zelfs Piet de postbode, zodat hij alle brieven in een plas liet vallen.

Toen ging Meneertje Kietel naar huis.

Hij ging zitten in zijn leunstoel in zijn huisje aan de andere kant van het bos en lachte en lachte, terwijl hij dacht aan iedereen die hij had gekieteld.

Dus kun jij niet tegen kietelen? Pas dan maar op voor Meneertje Kietel en die ontzettend lange armen van hem.

Je weet maar nooit. Misschien wandelt hij wel ergens in de buurt terwijl jij dit boek zit te lezen...

Misschien glijdt zijn ontzettend lange arm op dit moment wel naar de deur van deze kamer toe.

Misschien doet hij nu de deur open en glipt hij stilletjes de kamer in.

Misschien word je, nog voor je in de gaten hebt wat er gebeurt, van top tot teen en dubbel en dwars...

... gekieteld!

1. Mevrouwje Bazig

2. Mevrouwje Netjes

3. Mevrouwje Klebkous

4. Mevrouwje Zomeschijn

5. Mevrouwje Mini

6. Mevrouwje Bonje

7. Mevrouwje Behulpzaam

8. Mevrouwje Te Laat

9. Mevrouwje Verlegen

10. Mevrouwje Fantastisch

11. Mevrouwje Tweeling

12. Mevrouwje Ondeugend

13. Mevrouwje Gechel

14. Mevrouwje Koppig

15. Mevrouwje Geluk

16. Mevrouwje Snel

17. Mevrouwje Superster

18. Mevrouwje Prinses

19. Mevrouwje Ing

20. Mevrouwje Ops

1. Mevrouwje Kietel

2. Mevrouwje Vreestak

3. Mevrouwje Blij

4. Mevrouwje Kabaal

5. Mevrouwje Hatoese

6. Mevrouwje Bots

7. Mevrouwje Jarig

8. Mevrouwje Vliegenvloeg

9. Mevrouwje Mal

10. Mevrouwje Klein

11. Mevrouwje Sludg

12. Mevrouwje Sterk

13. Mevrouwje Luilak

14. Mevrouwje Druk

15. Mevrouwje Ouhandig

16. Mevrouwje Anderson

17. Mevrouwje Lang

18. Mevrouwje Nieuwsgierig

19. Mevrouwje Dapper

20. Mevrouwje Dagdroom

www.mmen.com

www.unieboekspectrum.nl

